

at henstille til de følgende Valere, om de ikke under Hensyn hertil kunde begrænse deres Foredrag.

S. Sprensen: Naar jeg nu tillader mig at tage Ordet, er det kun en lille saglig Bemærkning, jeg har at gøre, jeg skal ikke tale mange Minutter. Der er paa Finanslovsforslagets § 19 III. opført en lille Post, som ikke før har været der, nemlig et Par Tusinde Kroner til Dæmpling af Sandflugt ude paa den ejendommelige Halvø Stallingen. Jeg er meget taknemmelig, fordi den højterede Indenrigsminister har søgt at faa dette ind paa sit Budget; men der tilføjes: baade til Sandflugtsdæmpling og til Indbinding af Enger. Dette er selvfølgelig meget priseligt, jeg tror, at der er noget at gøre i saa Henseende; men de Enger, som allerede ere der og ligge langs Bugten, ere i Fare for efterhaanden at fylle bort, og Beboerne have da bedt mig om at bringe dette i Erindring paa Ting. Jeg vil derfor henstille til den højterede Minister, naar der bliver gjort noget for denne Halvø, der skyder sig ud som et Knivsblad i Havet, at man da først henvender sin Opmærksomhed paa de Enger, som allerede ere der; thi det er saaledes, at den daglige Vandstand kun er 2 Alen under Skrænterne, og disse Skrænter gaa stejlt ned. Det er udmærkede Enger, som ligge der, men da Vandstanden til Dels er lavere end ved Kysten, saa stulper det efterhaanden ind og underhuler selve den bratte Kyst, og naar der saa er gaaet en lille Tid, falder snart en og snart en anden Alen ned af disse frugtbare Markenge, og det ser man med Bekymring paa, at disse Enger saaledes vinde ind Aar for Aar. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister, om ikke Ministeriets Konsulent i saadanne Sager, Hr. Ingeniør Fibiger, tror jeg, det er, muligvis kunde foretage sig en Tur derover og undersøge disse Forhold. Jeg tror sikkert, han vil komme til det Resultat, at der bør gøres noget, og det vil ikke være saa overordentlig vanskeligt, idet der kan anbringes en Skræning ud imod Vølgeslaget og Vandet saaledes kan gaa op og tilbage igen. Man vil derved muligvis kunne hindre, at Markstengene saaledes efterhaanden indskræntes. Det var blot dette, jeg vilde bemærke herom. — Dernæst, da jeg nu har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Wüttichau), som fremdrog Sparekassensagen. Jeg er ikke enig med ham i, hvad han der

fremkom med, idet jeg slet ikke tror, at man Vandet over saa med saa megen Velvilje paa, at vi sit Sparekassesejpektøren. Jeg skal indromme efter det Rendskab, jeg har til den Sparekasse, hvortil jeg staar i Forhold, at denne Mand nok har forstaaet at gøre sig meget yndet Vandet over, og at man der har truffet den rette Mand, men jeg er ellers enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (Ving) i, at man skal se at lade disse private Foretagender støtte sig selv. Derved udvikler man efterhaanden Selvstændighedsfølelsen og Ansvarfølelsen hos Folk. Jeg kan heller ikke indse, at det rent praktisk set kan tænkes, selv om vi sit et nok saa skarpt Statistilsyn, at man derved skulde være i Stand til at forhindre disse Mistligheder, som i de senere Aar ere fremkomne. Disse ere da jaovist ikke bleve mindre, siden vi have faaet et overordnet Tilsyn, men jeg skal paa ingen Maade derfor kaste Skylden over paa Sparekassesejpektøren. Jeg vil henstille til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, at han betænker sig meget, inden han sætter alt for meget ind paa at faa dette Tilsyn skærpet, for jeg tror ikke, at det nytter noget, og jeg er enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds i, at man derved vil søge at vælte Ansvaret bort fra de Folk, som eje Pengene. Det er jo dog nemlig saaledes, at de Penge, som ere indfødte i Sparekassen, ere de Folks egne Penge, og skulle de da ikke have Lov til at vælge de Mænd, som de selv ville betro deres Pengesager til? Hermed skal jeg slutte.

Alberg: Jeg vil bede det ærede Ting om Undskyldning for, at jeg paa saa sent et Tidspunkt har bedet om Ordet, men jeg skal ikke opholde Tinget længe. Det var i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) angaaende de Rysstiftingsforanstaltninger, som ere udførte paa Sjyllands Vestkyst i de senere Aar, at jeg ønskede at knytte nogle Ord til. Den første Del af hans Udtalelser var jeg enig med ham i, nemlig naar han mente, at det var nødvendigt, at ogsaa den Del af Tungen ud for Limfjorden, som ligger nord for Lybørnskanalen, blev sikret. Deri er jeg fuldstændig enig med ham. Han mente, at det var væsentlig af Hensyn til at bevare ogsaa det, der allerede er udført syd for Kanalen. Dette er dog ikke saa aldeles rigtigt, men jeg er enig med ham i Hovedsagen, og jeg er enig med ham deri, navnlig fordi Bortføringen af den nordlige